

‘Ik ben nogal ongeduldig, een doe-mens’

Ria Geluk was opbouwwerker, boer, cafébaas en werd ooit verkozen tot de meest invloedrijke persoon op Schouwen-Duiveland. Daarover meer, eerst haar voetafdruk.

Gerda Spaander

Haar voetafdruk heeft verschillende kanten. In haar koopgedrag is ze zeer spaarzaam. Zowel met kleding, meubels als met andere grote aankopen doet ze heel lang. Toen ze in 2010 moest aantreden bij koningin Beatrix voor het ontvangen van de Zilveren Anjer (voor ‘culturele doorzetters’) kocht ze iets nieuws, waar ze vervolgens nog jaren mee doet.

Reizen

Ze scoort wel hoog wat betreft vlees en mobiliteit. Afgelopen jaar was ze bijvoorbeeld in Kenia en Jordanië. ‘Ja, ik reis graag. Ooit was ik deelnemer aan een uitwisselingsprogramma en maakte kennis met vele mensen in verre landen:

Ria Geluk nam onder andere het initiatief om de monumentale ‘Napoleonschuur’ bij Scharendijke te redden van de sloop. Er zijn nu plannen voor restauratie. Foto: Willem de Weert

Ria Geluk

Geboren in 1946 in Capelle (Nieuwerkerk) op Schouwen-Duiveland.

Woont daar nog steeds. Met pensioen.

Foto:
Gerda Spaander

uitermate boeiend en relativerend voor je eigen gezichtsvelden. Al vind ik het nergens voor nodig dat het vliegen zo goedkoop is. Ik wil er best meer voor betalen, als dat geld wordt besteed voor compensatie van de CO₂- uitstoot. Maar die mogelijkheid zie ik nog niet.’ Verder wordt Ria’s volgende auto waarschijnlijk een elektrische en wil ze haar huis beter isoleren. Haar voetafdruk ligt nu met 6,5 ha iets hoger ligt dan de gemiddelde Nederlandse voetafdruk. ‘Ach, eigenlijk wist ik het wel. Dat ik soms een echte consument ben, en met mijn 74 jaar misschien niet meer de leeftijd heb om dat eens flink te veranderen.’

Klimaatverandering

Wat niet wegneemt dat Ria zeker de moeite neemt om in verschillende groepen na te denken over de toekomst. ‘Met de Klimaatgroep willen we vooral

mensen bewust maken, laten zien wat klimaatverandering op Schouwen-Duiveland inhoudt. Dat heeft natuurlijk vooral met water te maken. Als de zee meer stijgt dan 1 meter, helpen hogere dijken niet meer.’

Ze noemt als alternatieven: brede schorren, eilandjes voor de kust en dijken breder maken in plaats van hoger. Meegroeien met het water dus. Een combinatie van kustverdediging, recreatie en zilte landbouw zoals in Waterdunen (Zeeuws-Vlaanderen) spreekt haar aan.

‘Ik ben nogal ongeduldig, een doe-mens. Overall is al onderzoek naar gedaan. Ik wil graag dat er eens wat wordt uit-geprobeerd in de praktijk. In ieder geval spreekt dit me meer aan dan Plan B: Zeeland opgeven en verhuizen naar het oosten.’

Gerda Spaander is medewerker van de Wantijredactie.